

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] har man fra Handelsministeriets Side — og Regeringen har tiltraadt dette Synspunkt — ment, at det vilde være mere formaalstjenligt at gaa en anden Vej, nemlig den at give en Bemyndigelseslov, saaledes at Handelsministeren fik den omtalte Bemyndigelse, naturligvis efter Forhandling med Landbrugsministeren. Og jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget er formet, kan der siges at falde to Spørgsmaal ind under den Bemyndigelse, man giver. Det ene Spørgsmaal er dette, at saaledes som Fremtiden eventuelt vil kunne forme sig, saa kan man ikke hen paa Aaret, eller maaske naar vi er over Nytaar, være sikker paa, at den nødvendige Mælkeforsyning finder Sted til Byerne, først og fremmest til København, ad de sædvanlige Kanaler, og i dette Lovforslag gives der da Handelsministeren og Landbrugsministeren Bemyndigelse til, hvis der af en eller anden Grund skulde vise sig Vanskeligheder med at faa Bybefolkningen forsynet med Mælk, da at træffe ekstraordinære Forholdsregler, saaledes at vi kan være sikre paa, at Forsyningen kan finde Sted.

Men det, der er Lovforslagets Hovedformaal, er at give en Bemyndigelse til, at man aldeles omgaaende søger at skabe en billigere Pris paa Mælk for Bybefolkningen. Det er klart, at inden man iværksætter den Bemyndigelse, som Rigsdagen her forhaabentlig giver, vil der være at føre Forhandlinger ikke blot, som der staar i Lovforslaget, med Landbrugsministeren, men naturligvis ogsaa med de paagældende Kommuner eller Repræsentanter for dem og med de interesserede Erhvervsorganisationer. I Lovforslaget hedder det, at Handelsministeren kan paalægge Kommunalbestyrelserne i København, Købstæderne og de købstadmæssigt bebyggede Distrikter at iværksætte Forholdsregler til Rationalisering af Handelen med og Fordelingen af Mælk og Fløde, ligesom Ministeren kan fastsætte, at saadan Handel eller Fordeling fremtidig kun kan udøves i Henhold til særlig Tilladelse fra vedkommende Kommunalbestyrelse. Det vil ikke være muligt — det vil sikkert heller ikke være rigtigt — her ved Forelæggelsen i Enkeltheder at angive, hvilke Veje man havde tænkt sig at betræde; jeg tror, det er mest formaalstjenligt, at just de Forhandlinger, jeg nævnte, kan finde Sted, saaledes at Regering, Kommunalbestyrelser og Erhvervsorganisationer i Fællesskab kan naa til det rigtige Resultat.

Jeg skal videre kun nævne, at det er min Opfattelse, at det er aldeles nødvendigt paa den ene eller den anden Maade at drage Omsorg for, at der gives Bybefolkningen Lejlighed til at faa Mælk til særlig billig Pris, saaledes at det bliver deres egen Sag, om de vil have den Mælk eller den med de større Omkostninger og med den bedre Betjening til den dyre Pris. Jeg vil endvidere gerne understrege, at det naturligvis ikke er Hensigten ved de Foranstaltninger, man tænker sig at gennemføre, at gaa de sundhedsmæssige Ordninger for nær.

Det, Regeringen altsaa gør ved dette Lovforslag, er at udbede sig Lovgivningsmagtens Tilladelse til at søge at ordne dette Forhold bedst muligt og saaledes, at vi igennem de Forhandlinger, der skal føres, hurtigst muligt kan naa et Resultat. Men vi er ganske klar over, at samtidig med at vi beder om en saadan Bemyndigelse, paatager vi os ogsaa en Forpligtelse til, om jeg saa maa sige — og det vil man kunne se, naar man læser Mælkekommissionens Betænkning og i øvrigt har fulgt den Diskussion, der saa mange Steder er ført om dette Spørgsmaal —, at skære igennem og træffe den Afgørelse, som vi mener er bedst for Helheden. Vi tror, at denne Fremgangsmaade vil vise sig mest formaalstjenlig for et hurtigt Resultat, og jeg skal ud fra disse Betragtninger anmode det høje Ting om at gennemføre Lovforslaget hurtigst muligt og at give den ønskede Bemyndigelse.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg gør opmærksom paa, at det er min Agt at lade Forslaget vedrørende Kornordningen komme til første Behandling i et nyt Møde i Dag, sandsynligvis Kl. 19³⁰, hvis Tinget dertil giver sit Samtykke.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folketryk.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5004).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den efterfølgende Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke. Jeg udbeder